

Előfizetési árak:
 Évesi ár 8 kor., féléves 4 kor.,
 negyedéves 2 korona.
 Egyes szám ára 16 fillér.
 Hirdetők mérsékelt árat szereznek.

**A lap megjelenik minden post-
 tőzőkön.**

Felelős szerkesztő:
BRANKÓVICS GYÖRGY

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség: Deák-u. 8.
 Ha a lap szellemi részét illető
 közlemények küldendők,
 kézzel visszajutnak.

Kiadóhivatal: István-utca 9.
 Ha a lap anyagi részét illető köz-
 lemények és előfizetési pénzek küldendők,
 kiadóhivatalban:

FUCHS ANTAL

PESTMEGYE SZABADELVŐ KÖZÖNSÉGÉNEK HETILAPJA.

Pestmegye a katonai javaslatok ellen.

Pestvármegye a f. hó 8-án tartott közgyűlésében állást foglalt a katonai követelések ellen s határozatát, a melyben a nemzeti aspirációk kielégítését sürgeti, *egyhangulag* hozta meg.

A határozatnak ez az egyhangu elfogadása bizonyítja, hogy Pestvármegye még mindig hű régi hazafias érzelmeihez s lelkesedéssel kíséri a nemzet jogaiért folytatott küzdelmeket.

Éppen azért kötelességünknek tartjuk a közgyűlésnek e határozatra vonatkozó részét lapunkban is megörökíteni.

A közgyűlésen Beniczky Ferenc főispán elnökölt. Fazekas Ágoston főjegyző, miután előterjesztette az alispán évnegyedes jelentését, felolvasta azt az indítványt, amelyet Holló Lajos és Krasznay Ferenc terjesztettek be a katonai követelések kérdésében.

Az indítvány következőleg hangzott:

Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegye közönségének nemes tradícióihoz tartozik, hogy az elsők között legyen mindig, midőn egy-egy lépést akarunk előre tenni a nemzet jogainak kivívásában. (Zajos helyeslés.) Fájdalommal látja a vármegye közönsége, hogy az utolsó három évtized alatt valóságos tepsedés és visszaesés állott be a nemzeti jogok érvényesülése terén. (Helyeslés. Igaz! Ugy van! minden oldalról.)

Vérbeli és pénzbeli áldozatokat, — folytatja az indítvány — ez a nemzet nem szűnt meg hozni ez idő alatt soha, a kívánalmak teljesítését egyetlen egyszer sem tagadta meg, bárha anyagi ereje roskadozott is a

terhek sulya alatt. Ám ez áldozatokkal szemben egyetlenegy lépés sem történt, a mely viszonzásul a nemzet jogait tágitotta volna és nemzeti irányban vívmányt és haladást jelentett volna. (Hosszan tartó élénk helyeslés.)

Ninesen egyetlen civilizált nemzet, a mely eltűné, hogy a haza és a trón védelmére szánt haderejében gyermekeit idegen tisztek idegen jelvények alatt vezessék. (Igaz! Ugy van!) Egy ezer év óta fönnálló nemzetenél ez a helyzet türehtetlen (Zajos helyeslés) és ki van zárva annak a lehetősége, hogy ehhez a nemzet önként nyújtson segédeszközöket. Lehetetlenség, hogy a dualizmusra és a két állam paritásos állására fektetett törvényes intézkedéseink jellegét elmosni és a közösöknek megteremtett intézményekből mindazt, a mi magyar, a mi az állam szuverénitásának követelménye, szó nélkül eltüntetni engedjük. (Hosszas élénk tetszés.)

Ha a jogföladás lejtőjén egészen lesiklani nem akarunk, véget kell vetni ennek a pusztító áramlatnak (Igaz! Ugy van!) és kell, hogy a nemzet a törvénykönyvre téve kezét megkövetelje államiségének érvényesülését a magyar haderőben. Megkövetelje a magyar vezényszót, a magyar tisztek alkalmazását, a magyar zászló és ezimer használatát. (Hosszas éljenzés és taps.) E szent jelvények alatt egyenlő hűséggel a haza és koronás király iránt akarja ez a nemzet teljesíteni odaadó lelkesedéssel, századok viharai alatt megedzett katonai erényekkel és hősi önföladozással a haza és trón iránt való védelmi kötelezettségét. (Igaz! Ugy van!)

Mindez oknál fogva a vármegye közönsége meleg lelkesedéssel kíséri figyelemmel a nemzet jogaiért folytatott küzdelmet. (Élénk helyeslés.) És bár hazafias megnyugvással látta azt, hogy a közhatalom kezele-

sének tisztaságában az utóbbi időben ország-szerterte örvendétes változás állott be, mégis helyesnek itéli, hogy a folyton követelt nagy katonai áldozatokkal szemben a nemzeti követelmények teljesítése határozott föltételként fölláttassék. (Perezekig tartó taps és éljenzés.)

Ennek a vármegyének közönségét a közügyek megbíralásánál soha sem vezették szigorú pártszempontok. A vármegye vezetősége és közönsége minden vizsályt kerülve, össze tudott olvadni mindig egy akaratban, a mikor a nemzet nagy érdekeinek védelméről volt szó. (Igaz! Ugy van!) Most is e pártszempontokon fölláalló elhatározás vezérli, midőn az igazság erejébe vetett hit és a törvényekhez való szigorú ragaszkodással kimondja, hogy esüggédést nem ismervé kell előrehaladni mindaddig, míg törvényeinknek és nemzeti jogainknak érvény nem szereztek. (Hosszas éljenzés és taps.)

Mint az ország szívében és a magyarság középpontjában fekvő vármegye közönsége, maga is részt kér magának ebből a küzdelemből és meg van győződve, hogy mindenki, a ki a hatalomtól független, lelkében együtt érez a fent kifejtett nemzeti törekvésekkel és eljön az idő, mikor az egész magyarnemzet egy taborban lesz jogainak megóvása és keresztülvitele érdekében. (Élénk helyeslés.)

A vármegye közönsége elhatározza, hogy a nemzeti követelmények teljesítése érdekében ezekben lefektetett állásfoglalása fölirat alakjában a képviselőházhoz fölterjesztessék. (Perezekig tartó viharos taps és éljenzés. Zajos fölkiáltások: Egyhangulag elfogadjuk!)

Azután szólt *Holló Lajos*, hogy indítványát megokolja. Majd fölláallt *Vancsó Gyula* országgyűlési képviselő, kijelentette, hogy osztozik az ellenzék nézetében s nehogy széthuzás támadjon e közgyűlésen, *elfogadja*

A tábornok karperecző.

Elbeszélés: Irta: Brankovics György.

I.

A régi negyvennyolcas és az új, a mai honvédek keretében szerepelnek elbeszélsem alakjai.

A régi honvédek korában még nagyon fiatal emberek valának, az új honvédek közé már mint meglelt férfiak kerültek.

Negyvennyolczban még alig pelyhedzett a bajuszuk, de az eget verdeste lelkesedésük. Az új honvédek között ősz fürtökkel, az öreg urak gárdájához tartoztak. Helyüket azonban derekasan betöltötték itt éppen úgy, mint amott s a régi dicsőség babérjaihoz a nagyraesülés s a tisztelet palma leveleit vívták ki maguk számára.

Az 1874-ik évnék egyik szeptemberi napján éppen az ebédjüket fejezték be a honvédtisztek s a tábornok rövid bueszás után elávozott, hogy jelenléte ne feszélyezze a fiatalok mulatságát, kikből a fárasztó nagy gyakorlat után nagyobb erővel tört ki a vidámság s a jókedv, mint máskor.

A társaság apró csoportokba verődve szivarszó mellett beszélgetett. A beszéd természetesen az eltávozott Pongrácz tábornok körül forgott.

— Remek egy ember — lelkesedett egy fiatal hadnagy, — még az is megérzi ennek az embernek rendkívüli szellemi és jellembeli fensőbbiségét, a ki nem ismeri hírnevét és haditerveit. Pusztán megjelenése is bámu-

latot és önkéntelen tiszteletet parancsol. És mégis... Egyet nem értek a tábornok jellemében: a hűségét. Mert a tábornok hű, és pedig külsőségekben. Azt hiszem, ti is észre vettétek, hogy az öreg ur karpereczet visel a jobb keze esuklóján. És milyen kaczer módon viseli.

— Kaczer módon?! szólt váratlanul a beszélgetők háta megett egy mély férfi hang, s a kérdésben annyi megindulás és fájdalom rezgett, hogy a hadnagy zavarba jött s kapkodva mentegődött.

— Boesánat, ezredes ur... ha sejtettem volna, ezt a megjegyzést igazán megtartottam volna magamnak.

— Tudom — szólt az ezredes jószágon — ha sejtette volna, hogy föltanuja leszek, megjegyzésének bizonyára nem mondta volna el hadnagy ur, már csak azért sem, hogy fájdalmat ne okozzon véle nekem a tábornok ifjúkori barátjának. Nos, miután szó van róla, én elmondhatom önöknek annak a karperecznek a történetét, ha meghallgatják.

Újjunk talán le uraim!

A társaság érdeklődéssel csoportosult az ősz Horváth ezredes köré, aki egy kis szünet után beszélni kezdett:

— Negyvenkét évvel ezelőtt történt. A magyar testőrségnél szolgáltunk. Kődös decemberi hajnal volt, s a reggel esőndjét két kocsis robaja verte föl, a mely sebesen gördült végig az alvó eszászár város utcáinak kövezetén.

Az egyik kocsiban kivülem és egy ezredorvoson kívül Pongrácz hadnagy ült. A másik kocsiban Boronkay Zoltán hadnagy, segédjével és orvosával követett minket. Uraim, életemben nem láttam két férfi közt bensőbb, őszintébb viszonyt, mint e két test-

őr tiszt között. Jellemük alapján véve teljesen különböző volt, hanem azért tökéletes összhangban simult egymáshoz ez a két kiváló lelki tulajdonságokkal megáldott fiatal ember. Mind a ketten teljesen árvák voltak, a mi még szorosabbra fűzte viszonyukat. Egymás nélkül el sem lehetett őket képzelni, és mégis... párosviaskodásra került közöttük a dolog.

— Keresd az asszonyt! szóla közbe egy főhadnagy.

— Az okot ne keressük!... Nem az ok, hanem az okozat, a következmény függ össze a karpereczcel! mondá az ezredes, azután így folytatá az elbeszélését:

— A kocsik befordultak a Lipótvároson túl a Dunamentén elterülő erdőbe, a melyet most „Práter”-nek neveznek s ott egy tisztség közelében megállottak.

Az előkészületek gyorsan megtörténtek. A felek fölláallottak, a vezető segéd számolta a másodperezeket...

Két lövés egyszerre dördült el. Boronkay egy pillanatra megtántorodott, de komolyabb sebesülés nem történt, a golyó csak vállát horzsolta.

A párbajt folytatni kellett.

A második lövés után Boronkay összeesett. A golyó a mellébe furódott.

Az orvos megvizsgálta a sebesültet, aztán szomorúan lehorgasztott fejével rakta össze a műszereit.

Nem volt szükség semmire sem...

Pongrácz kétségbe esve térdelt le haladkló barátja mellett, látszott arcán, hogy irtózatossan szenved.

Boronkay még abban a nehéz pillanatban sem tudott szomorú lenni: mosolyogva tekintett barátja könyező szemébe s nehezen hörögve beszélni kezdett:

Holló indítványát. Többek kívánságára folszóltat Kossuth Ferenc is s a maga részéről is kérte az indítvány egyhangú elfogadását, már csak azért is, mert Pestvármegye mindig zászlóvivője volt a nemzeti küzdelmeknek. (Zajoséljenzés.)

Beniczky Ferenc főispán: Minthogy a szónokok mind az indítvány mellett beszéltek, határozatilag kimondja, hogy a közgyűlés egyhangulag elfogadja Holló és Krasznay indítványát. (Perezekig tartó zugó, viharos éljenzés és taps.)

A közgyűlésen résztvettek s az egyhangú határozathoz hozzájárultak a szabadelyű pártiak a következő csopos tagjai is, mint: Wekerle Sándor, Harkányi Frigyes báró, Teleky Gyula, Tibor és József grófok, Desseffy Emil gróf, Halász Zsigmond, Wolfner Tivadar, Gajáry Géza, Vancsó Gyula stb.

Pestvármegye határozata annyira felkesítette az egyetemi ifjúságot, hogy még az nap este fáklás-menettel tisztelte meg a vármegyét.

A vármegyeház előtti szűk utca egészen megtelt a fáklavivőkkel, kik a Hymnus elneklésével kezdték az ünneplést.

A vármegyeház erkélyén megjelent Beniczky Lajos alispán, Fazekas Gusztáv főjegyző, Székely György dr. tiszti ügyész, Dubraviczky László és Kemény Kálmán tiszteleti főjegyzők, Mészöly László dr., Marsaló Béla, Szabó Géza és Antal Lajos aljegyzők, Tészary László és Rudnyánszky László főszolgabírók, Szánthó Pál szolgabíró és még többen a megye tisztikarából.

Az első szónok Melha Tibor megyetemi hallgató volt.

„Ifju szívvel hajtjuk meg — ugymond — a lelkesedés zászlaját az egyhangú riadó előtt, Isten áldását kérjük annak kikiáltóira. Bár viszhangra kelne az ország minden vármegyéjén, de félve várjuk a lelkesedés viszhangját azoktól a bérezeztől, melyek alján nem magyar lakik.”

A beszéd végeztével Beniczky Lajos alispán körülbelül a következőket mondotta:

Tisztelt uraim! Pest-Pilis-Solt-Kis-Kunvármegye közönsége nevében szívem egész melegével üdvözlöm önöket a vármegye mai határozata alkalmából, mint a vármegye alispánja. A modern fölfogás nem ölte ki az önké szívéből azt a tradíciót, a melyet apáiktól örökölték. A vármegye politikai jogai megszűntek, de azért e mohos falak között eleven pezsgő vér van. El még a vármegye és a jövőnek akar élni. De a mikor élni akar, a mult tradíciót nem akarja megtagadni. Tisztelt uraim legyenek meggyőződve arról,

Ne légy szomorú, ... Ne tedd nehezebbé a válást, ... szegény kis hógom ... Te tudod, hogy árvák vagyunk. ... Kivülem senkije sincsen. Most már egészen ... egészen árva lesz szegényke. Pongrácz! Tudasd vele kíméletesen ... Vedd ezt — szólt még nagy erőfeszítéssel — itt a jobb kezem ezt a karpereczet ... Ő viselte addig, a míg nekem nem adta ... mikor legelőször el kellett válnunk. Ez az én egyetlen drágaságom ... legyen a tied ... viseld emlékül barátodtól, a ki téged nagyon sze.

Nem folytathatta tovább. A feje visszahanyatlott, kiszendvedt.

Pongrácz még a párbaj előtt hosszabb szabadságot kért és kapott is, úgy hogy a párbaj színhelyérei egyenesen Erdélybe utazott, hogy a gyászhiert Boronkay Ellának megvigye.

Az volt az első találkozásuk, de nem az utolsó. A két fiatal lélek a közös fájdalomba találkoztak s az ideális barátságából csakhamar a legnemesebb, a legigazibb szerelem fejlődött. Pongrácz kilépett a testőrségből, ott hagyta a katonai pályát s két év múlva mint a világ legboldogabb embere tért vissza Magyarországra, s Pozsonyban telepedett le szerelmes kiesi feleségével.

Abban az időben sokszor megfordultam Pongrácz házában, a mely a legnagyobb földi boldogság tanyája volt. Csak olyankor borult el a boldog ember homloka, mikor tekintete véletlenül arra a karpereczre tévedt, a melyet azóta szüntelenül ott viselt a jobb keze csuklóján.

(Folyt. köv.)

hogy a vármegye nem fog engedni a mult tradíciójából soha s önnel fog tartani mindig. Midőn megköszönöm önöknek e megtiszteltetést, ki koll jelentenem, hogy 1861 óta a vármegyének ilyen napja nem volt, ilyen megtiszteltetésben nem volt része. Önökhoz fordulok fiatal barátaim. Haladjanak a szabadság szellemében oda, hogy panteont emeljenek, hogy szabad eszméinket föl nem adjuk soha! Még egyszer köszönöm a szives üdvözlést a vármegye közönsége nevében.”

A lelkes éljenzés után, mely a beszédet követte, Kardhordó Árpád szólt néhány szót a fővárosi polgárság nevében. Majd Fazekas Gusztáv főjegyző köszönte meg a megye tisztikara nevében az üdvözlést.

„Meg van győződve, — ugymond — minél erősebb alapon áll a vármegyékben a nemzeti érzés, annál erősebb alapon áll a kormány is. Kétszeres a mi örömünk, mert a határozatot nemcsak az ifjuság, hanem a polgárság is sürgette.”

A Szózat elneklése után a menet a Szerverta-terre ment, a hol a fáklákat eloltották.

Iskolai értesítő.

Az újpesti m. kir. állami polgári leányiskolának értesítője az 1902—1903. iskolai évről, úgy mint a mult évben, most is hű tükre e kitünő intézet beléletének, a növendékek haladásának s a lelkiismeretes oktatás és nevelés által elért szép eredményeknek.

A Scherer Gyula igazgató által szerkesztett értesítő belbesét nagyban emeli Illek Vince apátplébánosnak az életrajza és arcképe, amely joggal foglalhat helyet annak az iskolának az értesítőjében, amelynek tíz év óta gondnoksági elnöke, s amelynek fejlődését szívvél és lélekkel igyekezett mindig előmozdítani.

Az igazgatói jelentés szerint a 20 éves intézet teljes hármias polgári iskolává fejlődött, azaz minden osztályában három párhuzamos osztály létesült, ami az iskola kibővítését elődázhatatlanná tette. A közoktatásügyi miniszter erre a kibővítésre 70,000 koronát irányzott elő s az új épületszárny, mely 9 tantermet és 3 szertári helyiséget foglal magában, az ősszel már használatba fog vétetni.

Az intézetbe beiratkozott a tanév elején 543 rendes tanuló. Évközben kimaradt 28, s így maradt az év végén 516. A beiratkozott tanulók közül 468 újpesti, 76 vidéki illetőségű, 297 róm. kath., 37 reform., 34 ág. evang., 175 izraelita vallású volt. Csak magyarul beszélt 331. Magyarul és németül 205. Magyar, francia, németül 1 Magyar, németül 16. Magyar nemzetiségű volt 506. Német 37.

Az osztályozás után felsőbb tanfolyamba lép: 440. Javító vizsgálatra becsátattak: 50. Osztályismétlésre utasítottak 23, a többi kimaradt. A megbukottak száma tehát az összes tanulóknak csak 4. 23 %-át képezik, ami rendkívül jó eredmény.

A növendékek a 4 osztályban összesen 6462 kézimunkát-, 6600 rajzlapot-, 2046 térképrajzot-, 934 kézrajzot-, 5067 magyar írásbeli-, 5500 német írásbeli- s 4643 számtani dolgotat készítettek.

A női kézimunka tanfolyamban a fehérnemű varróosztályban 13 növendék összesen 361 darabot, 135 szabásrajzot; a szabásági osztályban 5 növendék 71 ruhát, 58 felsőruha szabásrajzot s mind a két osztály 97 könyvviteli dolgotat készített el.

A majolika és aquarell-festészeti tanfolyam évi munkássága 162 darabot eredményezett.

A táncstanfolyamban 82 növendék vett részt.

A francia nyelvet, mint rendkívüli tantárgyat 23 tanuló tanulta.

Az ifjusági önképző körben a díjért pályázó munkákon kívül 56 írásbeli dolgotat dolgoztak ki s 43-an szavalltak. A díjért pályázók közül a fogalmazási versenyben az első 10 koronás díjat Bokor Augustus-, a második 10 koronás díjat Fakári Irma nyerte el 16 pályázó közül. Az énekversenyben az első 10 koronás díjat Pornóy Janka-, a második 10 koronás díjat Fritz Etel nyerte el 7 pályázó közül. A szavallati versenyben az első 10 koronás díjat Hayden Lenke-, a másik 10 koronás díjat Scherer Emma nyerte el szintén 7 pályázó közül. A körnek 332 K

6 f. volt a bevétele, 67 K 50 f. a kiadása, s így 264 K 56 f. a pénztári maradványa.

A honleányi kegyelet és hála érzelmének ápolása céljából az intézet hét iskolai ünnepélyt rendezett, melyek érdekes műsorral bírtak s igen szépen sikerültek.

A tanügy barátok közül az Újpesti Takarékpénztár és Egyedi Lajos 10—10 K pályadíjat-, Bauer Soma és Hazslinszky Gusztáv 5—5 K jutalombíjat ajándékozott. A Jutegvár 240 koronával, Újpest községe 124 K értékű tankönyvvel, Méry Béla 15 K értékű énektankönyvvel, Hazslinszky Gusztáv 150 K értékű hangjegyművel segélyezte a szegény tanulókat.

A közoktatásügyi miniszter pedig 197 tanulót mentett fel az egész évi-, s 42 tanulót a félévi tandíj fizetés alól. Ingyen tanácsot kapott 145 tanuló.

Kitünő rendű növendékek valának:

Az I. osztályban: Ehrenwald Mártha, Guttmann Margit, Hasenauer Magda, Havas Alice, Kanovics Margit, Roth Nóra, Bach Gizella, Ehrenfeld Irén, Gelbkopf Valeria, Seymann Eugenia, Wiemann Elza.

A II. osztályban: Hédervári Ibolyka, Henter Sarolta, Knopf Berta, Kovács Aranka, Meznik Valeria, Weisz Jolán, Weszelak Margit, Deucht Margit, Egyenesty Etelka, Horváth Agnes, Nevelics Margit, Paris Margit, Wiemann Irén, Villányi Katalin, Zentay Irén, Niszky Erzsébet.

A III. osztályban: Blaskovits Etelka, Elefant Gabriella, Gurányi Erzsébet, Hilf Anna, Kovács Nagy Izabella, Mersits Hilda, Róth Klára, Solarez Valeria, Víz Vilma, Wüstner Honka, Koesán Aranka, Villányi Aranka, Eisenstädter Gizella, Jeszenszky Emma.

A IV. osztályban: Brett Emma, Gulácsy Aranka, Kiss Ilona, Malecz Julia:na, Neufeld Gizella, Prém Irma, Scherer Emma, Troján Elza, Földes Gizella, Gonda Anna, Hayden Lenke, Pornói Janka, Neumann Olga, Zacher Etel, Schinabeek Irma.

A Wolfner-féle alapítvány kamatait Springer Anna IV. oszt. tanuló nyerte el.

H I R E K.

— A koronázás évfordulója. I. Ferenc József király megkoronázásának f. hó 8-án volt a harminczhatodik évfordulója. Ez évfordulót, mint minden évben, most is megünnepelte Újpest községe. A középületeken zászlók lengtek. A templomokban hálaadó isteni tiszteletet tartottak. Az iskolákban pedig ünnepet rendeztek, amelyen a tanítók az ifjusággal együtt lelkes beszédekben, ének- és szavallatokban emlékeztek meg királyunk dicsőséges uralkodásáról. Az ünnepélyek közül kiemeljük a Lőrincz-utcai áll. elemi leányiskola ünnepélyét, melynek következő volt a műsora: 1. Hymnus. Énekelték: a IV. oszt. növendékei. 2. Megnyitó beszéd. Tartotta: Papp Mihály igazgató. 3. Magyarország. Szavallta: Krausz Berta IV. oszt. 4. a) Ünnepi beszéd. Tartotta: Vanyek Beline tan. b) „Foglaljátok a hazát”. Szavallta: Vanyek Tekla II. oszt. c) „Ezer év”. Szavallta: Bornstein Janka IV. oszt. d) „Imádkozni megtanított”. Énekelték a IV. oszt. 5. Hymnus. Szavallta: Hoffmann Szeferin IV. oszt. 6. Magyarország. Énekelték a IV. oszt. növ. 7. Párbeszéd a koronázás lefolyásáról. Előadták: a III. a. oszt. növendékei. 8. Ki volt nagyobb? Szavallták: a III. b. oszt. növendékei. 9. a) A legelső magyar ember. Szavallta: Rössel C. b) Minden ember legyen ember. Szavallta: Feiszinger Elza. 10. Párbeszéd a felöl. és tisztelgésekről. Előadták: a II. oszt. növendékei. 11. Nagy s ujra fényes. Énekelték: a II. és III. oszt. növendékei. 12. Záróbeszéd. Tartotta: Papp Mihály igazg.

— A váci püspök adománya. Csáky Károly gróf, váci püspök 200,000 koronát adományozott a váci katolikus népiskolának.

— Évzáró vizsgák. A Lőrincz-utcai áll. elemi fiu- és leányiskolában a hittani vizsgák f. hó 12. 13-án, — az osztályvizsgák f. hó 17., 18., 19. és 20-án tartatnak meg. A tanév f. hó 26-án ünnepélyesen záratik be. A vizsgák reggel 8 órakor kezdődnek. — Az újpesti m. kir. állami polgári fiúiskolában a hittani vizsgák f. hó 14-én és 15-én, az osztályvizsgák f. hó 16., 17., 18., 19., 20., 22., 24., 25. és 26-án tartatnak meg. 27-én hálaadó istentisztelet, ének, szavallat, a jutalmak kiosztása és a tanév bezárása. — A Wágner Manó-féle rákospalotai nyilvános főgymnasiumi, polgári és elemi iskolákban f. hó

8-án kezdődtek az évszázó vizsgák és 20-án végződnek. Az évszázó-ünnepély és a bizonyítványok kiosztása pedig június hó 29-én délelőtt 9 órakor lesz megtartva. — Az *ujpesti Zeneművelő Egyesület* vizsgái f. hó 15-én, 16-án és 17-én tartatnak. Az első napon Popper B., Gutheil D., Hajdu J. növendékei, a második napon Pösold A., Révffy G., Oltean K. növendékei, a harmadik napon Erkel J., Seymann E. növendékei vizsgáznak. A vizsgákat f. hó 11-én növendék-hangverseny előzi meg s ugyanezen növendék-hangverseny zárja be f. hó 21-én. A június 11-ki hangversenynek következő a műsora: 1. Chopin. Keringő E. moll. Zongorán előadja: *Polifka Mariska* (IV. oszt.) (Tanár *Erkel J.*) 2. Weber. Concertino op. 26. Hegedűn előadja: *Bergsmann Imre* (IV. oszt.) (Tanár *Seymann E.*) 3. Beethoven. Zongoraverseny C moll I. tétel. Előadja: *Schmidt Teresi* (II. kim. oszt.) Második zongorán kíséri: *Vuskits Ilona* (I. kim. oszt.) (Tanár *Révffy G.*) 4. Rieding. Concertino. Hegedűn előadja: *Tóth Ilonka* (IV. oszt.) (Tanár *Seymann E.*) 5. Goldner. VI. Suite. 1 és 4 tétel. Zongorán előadja: *Solarez Olga* (VI. oszt.) és *Stadler Vilma* (I. kim. oszt.) (Tanár *Gutheil D.*) 6. Mozart. „Az ibolya”. Énekli: *Gurányi Sarolta* (elők. oszt.) (Tanár *Oltean K.*) 7. Grieg. Norvég táncok. Zongorán 4 kézre előadja: *Tóth Ilonka* (IV. oszt.) és * * *. (Tanár *Révffy G.*) 8. Rieding. Thema változatokkal. Hegedűn előadja: *Ernst Aladár* (III. oszt.) (Tanár *Seymann E.*) 9. Liszt. „Er ist gekommen”. Átirat. Zongorán előadja: *Pornói Jolán* (II. kim. oszt.) (Tanár *Gutheil D.*) 10. Beethoven. Athen romjai (induló) 8 kézre. Két zongorán előadja: *Tóth Ilonka* (IV. oszt.), *Micsinay Istrán* (IV. oszt.), *Sonnenfeld Lili* (V. oszt.), *Waldhauser Vilma* (IV. oszt.) (Tanár: *Révffy G.*) A június 21-ki hangverseny műsora: 1. Haydn. Zongoraverseny D dur. Előadja: *Várhegyi Etelka* (V. oszt.) Második zongorán kíséri: * * * (Tanár *Erkel J.*) 2. Mozart. Larghetto az „A dur” klarinett ötösből. Gordonkán előadja: *Solarez Rikárd* (IV. oszt.) (Tanár *Popper B.*) 3. Moscheles. Rondo. Zongorán előadja: *Keczkés Margit* (IV. oszt.) (Tanár *Erkel J.*) 4. Alard. Fantasia de concert op. 47. Hegedűn előadja: *Solarez Oszkár* (VI. oszt.) (Tanár: *Seymann E.*) 5. Mendelssohn. Capriccio. Két zongorán előadja: *Gottlieb Aranka* (I. kim. oszt.) és *Koppa Irén* (VI. b. oszt.) (Tanár *Erkel J.*) 6. Schubert. „Ave Mária” Énekli: *Antony Magda* (elők. oszt.) (Tanár *Oltean K.*) 7. Chopin. Tarantella. Zongorán előadja: *Koppa Irén* (VI. b. oszt.) (Tanár *Erkel J.*) 8. Allaga. Átirat. „Lucrezia Borgia”-ból. Czimbalmón előadja: *Ferenczy Petronella* (II. oszt.) (Tanár *Hajdu J.*) 9. Mendelssohn. Duo. Éneklik: *Glotzbach Erzsébet* (elők. oszt.) és *Szentgyörgyi Rozina* (elők. oszt.) (Tanár *Oltean K.*) 10. Mozart. Zongora-négyes G moll I. tétel. Előadja: zongorán: *Vuskits Ilona* (I. kim. oszt.), hegedűn: *Toth Ilonka* (IV. oszt.), mély hegedűn: *Solarez Oszkár* (VI. oszt.), gordonkán: *Solarez Rikárd* (IV. oszt.) (Tanár *Seymann E.*) A vizsgák kezdete d. u. 4 órakor. A hangverseny kezdete este 7,8 órakor. A vizsgák és a hangversenyek az egyesület saját helyiségeiben tartatnak meg.

— **Rákóczy-ünnepély.** Az *ujpesti „Köz-művelődési Kör”* f. hó 13-án (szombaton) este 8 órakor ünnepli meg a nagy szabadsághős II. Rákóczy Ferenc emlékezetét. Az ünnepély műsorából és a rendkívüli érdeklődésből következtetve biztosan remélhetjük, hogy az ünnepély minden tekintetben méltó lesz a kitűnő hazafi emlékezetéhez. A műsor kiemelkedőbb pontjai: a „Danubius Daloskör” énekszámai Strojnovics Jenő karnagy vezényletével, Reiter Lajosné, Magyar Elemér szavaltatai, B. Szabó Imre operai tag énekszámai, stb. lesznek. Az ünnepélyen mint értesülünk, a helybeli egyesületek testületileg képviselve lesznek.

— **Footballmérkőzés.** Az „Ujpesti Torna Egylet” sporttelepén f. hó 7-én, vasárnap egy minden tekintetben tanulságos football mérkőzés folyt le az „Ujpesti Torna Egylet” I. csapata és a „Magyar Úszó Egyesület” ugynevezett kombinált csapata között. A játékról magáról csak annyit megjegyezni valóknak van, hogy ez nagyobbbrészt a M. U. E. kapuja előtt folyt le s csak a M. U. E. legvadabb elemeiből összekombinált játékosok durva és erőszakos játékának tudható be, hogy az U. T. E. dacára a rendkívül

szép összjátéknak csak 1:0 eredményt tudott elérni a M. U. E.-tel szemben. Tanulságos volt pedig ez a mérkőzés azért, mert újlag bebizonyult, hogy a játék lelke a szakértő, erélyes és jó bíró, a kinek hiányában — mint a jelen esetben is — a játék erőszakossá, durvává fajul.

— **Iskolai ünnepély.** A nevelés egyik eszköze a tanulóknak nemzeti ünnepekben való részvétel. Ezért rendelte el a kormány, hogy iskoláink — nemzeti ünnepeket szenteljének.

A *Lőrincz-utcai fiúiskola* a szent ezél szolgálatára a legközelebb mult ünnepet, Ó Felsége a király koronázásának évfordulóját, e hó 8-át szépen kihasználta a tanulók javára. Délelőtt templomozás után dalban, emlékbeszédben és a tanulók által szabatosan előadott alkalmi költemények elszavalásában dícsérték az *Urát*, hogy a magyar nemzetnek oly fenségesen gondolkozó, böles királyt adott. Délután júnialist rendeztek, hogy a gyermekek annál jobban emlékekbe vessék az *örömnapot*. E júnialis bátran beillett Ujpestnek felnőttek számára rendezett majálisai közé.

A gyermekek két órakor indultak az iskolából nemzeti lobogók alatt a „Rákóczy” hangjai mellett; minden kis Nebuló egy-egy kis zászlócskát lobogtatott. Énekeltek, éljenek a fiuk menet közben. Meglátszott azonban, hogy a tantestület a komoly munka mellett a gyermeki lélek ifjúságban tartására is nagy gondot fordít. A rákos-palotai parkvendéglő mögötti téren körbe állva a *Himnusz* és *Szózatot* énekeltek el, mielőtt széteszlottak volna. — Osztályonkint játszottak a fiuk 4 óráig, midőn az eső fedél alá szorította — a vigadókat. Itt jött ám még a java! A megozsonátot népség tánczra pördült és oly jó kedvben mulatott, hogy ha az igazgató 1/2, 7 órakor indulót nem huzat, bizony tán ott is virradtak volna.

De Ujpest közönsége is kitént ám magáért! Hat órakor már a parkvendéglő megtelt emberrel: 700—800-ra teszik a résztvevők számát. Ott volt a szülők serege és az igazgató, valamint a tantestület tisztelőinek, barátjainak, kollégáinak sokasága. Az előjáróság, a bírói kar, az ügyvédek, a a szerkesztők, iparosok, stb. köréből láttunk ott notabilitásokat úgy nő- mint férfinemből. És a nagyok között is jó kedv volt ám!

A kicsinyek elvonulása után a leányok perdultek tánczra rögtönöztek egy szép parázs majális.

Szóval: a *Lőrincz-utcai fiúiskola tantestülete* gratulálhat magának. Essék jól fáradságuk után a mi üdvözetünk. A csak női köntösbe bujt „óvónő”, ha nézi e júnialist s látja vala *Józsa* igazgató iránti oly eklatúnisan megnyilvánult nagy szeretetet: úgy véljük, még hat s oknyát venne magára, hogy nem eléggé leplezett rosz indulatára — *Ujpest közönsége rá ne sülthesse a bélyeget*.

— **Halálozás.** Wellim Lajos pamutfonógyári igazgatót és nejét szül. Folget Idát súlyos esapás érte. Elvesztették bálványozásig szeretett leánykájukat *Imuskát*, a ki életének 7-ik tavaszán f. hó 9-én elhunyt. Temetése f. hó 11-én ment végbe nagy részvét mellett. Találják vigaszukat a bánatos szülők azon tudatban, hogy leánykájuk az angyalok közé jutott.

— **Nyári ünnepély.** Az „Első ujpesti M. Á. V. takarékoság és jótékonyasági asztaltársaság” f. é. július hó 5-én a „Podruzsik”-féle parkvendéglő helyiségeiben szegény gyermekek felruházására, táncz és versenydíjazásokkal egybekötött nyári ünnepélyt rendez. Belépti díj: Személyjegy 50 fillér, családjegy 1 korona. Az ünnepély kezdete d. u. 2 órakor. *Szórakoztatók*: 1. Díjtekvés. 2. Zsákfutás. 3. Tojásfutás (hölgyek részére). 4. Kiténtetést nyer a legnagyobb orr és a legkövérebb hölgy. 5. Világposta és tombola. 6. A sötétség beálltával tűzijáték. 7. A legtöbb levelezőlappal bíró hölgy egy értékes emléktárgyat nyer. Czigány és házi zenekar. Táncz reggelig.

— **A Szent-Erzsébet nőegylet** f. e. június hó 7-én tartotta meg özv. *Pálffy Pálné* szül. *Károlyi Geraldine* grófnő elnöklése alatt rendes évi közgyűlést. Az egylet elnöksége ez alkalommal terjedelmes jelentést tón első évi működéséről, melyből a következő adatokat emeljük ki. Az egyletnek 279 rendes-, 48 pártoló- és 1 alapító tagja van. Bevétele 4743 K 54 f. Kiadása 3457 K 24 f. Pénztári maradványa: 1286 K 30 f. Megjegyezzük,

hogy a rendes tagsági díj csak 40 fillér havonként. Az egylet gróf Károlyi Sándor 2000 koronával, a szegények közt kiosztandó 10,000 ebédutalvánnyal, 150 férfi- és női ruhával s 150 cipővel; — gróf Csáky Károly 100 koronával, az ujpesti róm. kath. egyháztanács a Szent-Antal perzselyének 756 K 70 fillérével segélyezte. A virágvasárnapi gyűjtés Ujpesten 31, Rpalotán 36 koronát jövedelmezett. Az *egyesület első alapító tagja Egyedi Lajosné* 200 koronával. Az egyesület kerületi biztosai 1082 szegényt látogattak meg s ezek között 4590 adag tejet, 4590 adag kenyeret, 875 adag tüzelő anyagot s 10,000 adag ebédet osztottak ki. *Betegségben fekvőknek* 8 esetben nyújtott szülésznői ellátásból, ápolásból, pénzadományból és fehérneműből álló segélyt. — A szegénylős szegényeknek 26 esetben 508 koronát folyósított s 11 esetben 430 K négykoronás havi részletben visszafizetendő kamatnélküli kölcsönt szavazott meg. Az egylet szegényei száma 21 uri nő vart s december 12-én 106 méter szövet, 50 teljes férfi-, 52 teljes női öltözet, 113 pár cipő, 104 pár harisnya, 137 különböző ruhadarab, 41 darab fehérenemű s 84 esetben pénzsegély került kiosztásra. Valás-, erkölcsi- és társadalmi szempontból igazán kiszámíthatatlan következményű az az eredmény, melyet az egylet a *vadházasságok megszüntetése és a gyermekek törvényesítése körül* elért. A mult évben hetekig, néha hónapokig tartó fáradozás után, 12 pár 46 gyermekkel eserélte föl törvénytelen állapotát a törvényessel. A törvényesítéshez szükséges okmányok beszerzésére, valamint pénzbeli segélyre az egylet 76 koronát adott ki. Az 5 theaestély 178 K 14 fillért, a rózsabál 330 K 40 fillért jövedelmezett. Az elnökség irodájába 112 írásbeli és 970 szóbeli kérelem érkezett és intéztetett el. Karácsony estjén a kerületi biztosok egy földiszített karácsonyfával s kisebb-nagyobb esomaggal lepték meg az „Angyal fiára” érdemes szegény családot. „Azok a könnyek, melyeket az egyesület tagjainak felszaritania sikerült: áldásként száljanak vissza fejükre, s lelkiismeretükben találják meg legszebb jutalmukat.”

— **Siketnémák felvétele.** Az „Izraelita Siketnémák Orsz. intéze”-tének bizottsága f. é. június 3-án tartott ülésében a jövő iskola évre az ujpesti siketnémák közül *Haász Elzát*, vette föl ingyenes növendékkül.

— **Az átszálló forgalom kiterjesztése.** A Közuti Vaspálya-Társaság igazgatósága jelenti, hogy a Budapest-Ujpest-Rákospalotai Villamos vasuttal kötött újabb egyezmény értelmében a vonalról átszálló-forgalmat létesítettek a vágóhidra, a Ludoviczeumhoz, a központi vásárcsarnokhoz és a városligetbe.

— **Az ujpesti festőiskolában** f. hó 6-án tartott meg a második felolvasás. A festőiskola diszes helyiségében ez alkalommal is nagyszámu előkelő közönség hallgatta Dr. *Halala Péter* egyetemi tanárt, a ki a „Mohamedánok és a képzőművészetről” olvasott fel rendkívül érdekesen.

— **Az ujpesti ág. hitvallásu egyház** f. hó 7-én tártotta Geduly Lajos lelkész és Benkovits Imre II. od felügyelő társelnöklése mellett ez évi rendes közgyűlést, melyen egyház hívei igen szép számban jelentek meg. A közgyűlés az egyháztanács évi jelentését, pénztári számadásait tudomásul vette, jóváhagyta, a felmentvényt egyhangulag megadta, s az új költségvetési előirányzatot elfogadta. Az esperességi első felügyelői állásra *Beniczky Lajos* alispánt — a másodfelügyelői állásra *Földváry Elemért* választotta meg egyhangulag, s végül köszönetet szavazott mindazoknak, kik adományokkal az egyház fentartásához, a templom díszítéséhez stb. hozzájárultak. A jelentésből kiemeljük, hogy az egyháznak a mult évben 6098 K 23 f. volt a bevétele, 5473 K 10 f. volt a kiadása s így 625 K 13 f. a pénztári maradványa. Vagyonának értéke: 43046 K 87 f. Terhe 7926 K 03 f. s így tiszta vagyonának értéke: 35,120 K 84 f. Az 1903-ik évi szükséglete 11,246 K 92 f., fedezete 2735 K 13 f., és így hiánya 8511 79 f. Az *egyháztagok száma*: 1250. A mult évben született 32 fiú, és 36 leány összesen 68. Eskettetett 17 pár. Meghalt 29 férfi, 21 nő, összesen 50. Attért 1 férfi, kitért 1 nő.

— **Szigeti ünnepély.** Az „Ujpesti összmunkásság” f. é. június hó 28-án az *ujpesti Népszigeten* a létesítendő „Munkás-otthon”

javára szigeti ünnepélyt rendez. **Jegyárak:** Személyjegy 1 K Családjegy 2 K. **Jegyek kaphatók:** Gyár-utca 41. sz. a. a rendezőknél és az összes Árpád-úti dohánytözsdeknél. Kedvezőtlen idő esetében az ünnepély július hó 5-én lesz megtartva. Az ünnepélyre a Munkásképző helyiségből (Gyár-utca 41. sz.) vonulnak az egyes csoportok reggel 8 órakor a szigetre, ahol rögtön megkezdődik a nagy világposta, tombola, díjtekészés, s különféle társasjáték, mely délig tart. Ebédután az érkezett vendégek zenével fogadtatnak, kiket délután lóverseny-nyel, teleskoppal, afrikai csoda-törpékkal, óriási léghajók felelesztésével, tréfás párjelenetekkel, néma képletekkel, zenébohóságok előadásával, egy amerikai állatszéli-dítő tréfás mutatványával, — este pedig hat dalkarnak a hangversenye mellett a kis Duna kivilágításával és tűzijátékkal fogják mulattatni. Miután mindenki meg van győződve arról, hogy a munkás csak akkor válik közgazdaságunknak s közéletünknek minden irányban hasznos tényezőjévé: reméljük, hogy mindenki hozzá fog járulni fillé-reivel annak a nemes törekvésnek a megvalósításához, a melynek olyan „Munkás-otthon” létesítése a célja, a melyben tudományos felolvasásokat tarthatnak s önmagukat nem magán és nem koresmai helyiségben, hanem a saját otthonukban művelhetik.

Az óvónók.

— Karczola* —

Szegény óvónók! Sok *bizar* dolgot fogtak már reájuk az életben, de mindennél *bizarabb* az a ráfogás, hogy az ujbpesti ellenzéki lapokban folyó tollhareznek ők a vitézei.

Az ujbpesti óvónókban van annyi erkölcsi bátorság, hogy mindenkinek szemébe mondják a véleményüket s nem bujnak el se a személyükkel se a nevükkel.

Annak a tanító urnak azonban, a ki egy *bolondos generális* kommandirosázára süttögeti el a — tollát: ugylátszik nines erkölcsi bátorsága, mert vagy a felelős szerkesztő vagy az álnév háta mögé bujik.

Föl a sisakkal, vitéz! A bástya mögött könnyű gorombáskodni — de az óvónókra nem hasznos.

*

A *legbizarrabb* azonban e tollharezban az, hogy az „Ujbpesti Közlöny”-nek a főmunkatársa és kiadótulajdonosa is beállott ujbpesti óvónóknak!

Ilyen derék leány pardon — legény, még ugyse volt közöttük.

Gratulálunk Imre barátunknak az új állásához, de nem gratulálunk az „Ujbpesti Közlöny”-nek „Az óvónók — mint értesülünk” című híréhez.

Nem gratulálunk, mert az „Ujbpesti Közlöny” rosszul értesült.

Az óvónók se leghatározottabban se megvetőleg nem utasították vissza, a „Közérdek”-ben megjelent s Brankovics György által irt cikkben foglalt *durvaságot*, hanem csak egy tanító ur akarta a „Közérdeket,” e cikk miatt, a katolikus körből kitiltani.

Az ujbpesti óvónók csak *azt az egyént* utasíthatják megvetőleg vissza, a ki óvónói nevük felhasználásával és érdekeik ellenére személyes tollharezot kezdett és folytat a lapokban.

A ki írói viselkedésében szenved: legyen bátorsága magát megnevezni, s ne kónyszeríttesse magát erre se sajtópörrel se a fegyelmivel.

Egyébként válják mind a kettő egészségére!

*

A „durvaságokat” illetőleg van egy indítványunk.

Allítsunk össze egy bíróságot, s az állapítson meg két dolgot.

Állapítsa meg először azt: van-e a Brankovics György által irt s a „Közérdek”-ben közölt cikkben *durvaság*?

Ha megállapítja, hogy van, akkor jutalmul egy szép „kantáros-kötényt” veszünk az „Ujbpesti Közlöny” főmunkatársának!

Állapítsa meg másodsor azt: van-e az „Ujbpesti Közlöny”-ben *következetesség*?

Ha megállapítja, hogy van, akkor egy aranyos magyar fejkötőt is veszünk az „Ujbpesti Közlöny” főmunkatársának.

Milyen szép lesz az „Ujbpesti Közlöny”!

*

Ne tessék haragudni, tréfa az egész!

De az már *nem tréfa*, hogy az „Ujbpesti Közlöny” f. é. 21-ik számában közölte az óvónó támadó cikkét, — a 22-ik számában közölte Endre János barátunknak a cikkét, a ki alaposan megmosta az óvónót és cikkét is, és — 23-ik számában már megint az óvónó érdekében közölte a „Közérdek” ellen egy hírt.

Hát hol itt a következetesség?

Tisztelt „Ujbpesti Közlöny” tessék tettszése szerint vagy a cikkíró óvónó-tanító, illetőleg tanító-óvónó, vagy az igazság pártjára állani, *de tessék következetesnek lenni*.

„A következetlenség a sajtóban félrevezeti a közvéleményt, megmérgezi a közszellemet és a közérkölesöket.”

Nemde Imre barátunk?!

*

Az Ujbpesti „Ellenzéki Ujság”-nak az a baja, hogy a „Közérdek” vezércikkben szellemeskedik. Sajnos, az „Ellenzéki Ujság” már sehol sem szellemeskedik.

A „Klikk” felhánytorgatása ugyan is Ujbpesten már nem tartozik a szellemes dolgok közé, annyira rozsdás kopott fegyver már ez, hogy senki sem ijed meg tőle.

Higye el az „Ellenzéki Ujság” minden művelt ember inkább szorit kezét egy szellemes „férfi” eseléddelel, mint egy szellemtelen vénasszony hírlapíróval, mert az első legény a talpán, de a második nem az! Szereneséje az „Ellenzéki Ujság”-nak, hogy haza érkezett már a felelős szerkesztője, talán lesz azután benne szellemesség!

**Árpád-ut 4. sz. házban
üzlethelyiségek lakással s
még kisebb-nagyobb laká-
sok azonnal is kiadók.**

Butorüzlet-megnyitás.

Van szerenesénk Ujbpest n. é. közönségének b. tudomására adni, hogy május 1-től kezdve Árpád-ut 60. szám, a „Központi Szálloda”-val szemben egy dusan felszerelt

Butorüzletet

nyitottunk, a hol is készpénzfizetés mellett, részletre vagy kölesön-butorok a legegyszerűbbtől a legfinomabb kivitelig kaphatók.

Saját készítményü **hálószoba-, ebédlő-, szalon-, előszoba-, iroda-, konyha-, stb. berendezések**, ugyszintén egyes darabok is — teljes garancia mellett, — rendkívül jutányos áron beszerezhetők.

Megrendelések a legpontosabb kivitelben gyorsan eszközöltetnek.

A n. é. közönség b. pártfogását és megrendeléseit kéri:

az Ujbpesti asztalos-mesterek saját készítményü butor-raktára

Ujbpest, Árpád-ut 60. szám, a „Központi Szálloda”-val szemben.
TELEFON-SZÁM: 44-65.

6-10

Urak figyelmébe.

A ki saját pénzének nem ellen-sége, olvassa el ezen sorokat:

A mai kor igényeinek megfelelő divatos mértékszerinti öltönyöket és felöltöket készítenek

20 forinttól feljebb

a legfinomabb szövetekből.

Üzletemben a legkülönfélébb **divatos szövetek** vannak raktáron, ahol a **szabást** egy elsőrendű szabász végzi, a többi munkák pedig **szigorú felügyeletem** alatt készülnek.

Ajánlom továbbá saját műhelyemben készült **öltönyöket és felöltöket** a legjutányosabb áron.

Fazon elkészítését jutányos áron eszközölöm.

A t. közönség pártfogását és megrendelését kéri tisztelettel

Steiner József

férfiszabó

10

Ujbpest, Árpád-ut 9. szám.

Szolgát

keres az „Ujbpesti Torna Egyesület” a kinek feladata a sporttelep gondozása és a tagdíjak beszedése. Jelentkezhetni d. u. 6—8 óra között az egyesület elnökségénél (Népsziget, sporttelep) ahol részletes felvilágosítás is nyerhető.

Okleveles tanító,

a ki sok évi gyakorlattal bir, kedvező feltételek mellett elvállalja közép- és elemi iskolai tanulók, esetleg felnőttek oktatását. Javító- és felvételi vizsgálatra sikerrel előkészít a franczia nyelvből is. Czim a kiadói-hivatásban.